

[Ejler Koch.]

jeg ikke sikker på, at man i hele landet skal gå over til den udvalgsstruktur, der er foreslået i de københavnske forslag. På disse punkter vil det nok være rigtigt, i hvert fald i en overgangsperiode, at leve med en vis forskel mellem styret i de to typer af kommuner. Så kan vi måske i forbindelse med en mere generel revision af den kommunale styrelseslovgivning finde frem til en fælles ordning for samspillet mellem udvalg, magistrat og borgmestre.

Den tredje ting, som jo er en nydannelse, er de såkaldte bydelsråd. Det er unægtelig en forsigtig start på disse nærdemokratiske ideer, vi er nået frem til, idet § 52 giver adgang til, at der ved en vedtægt kan oprettes bydelsråd, og deres beføjelser, deres sammensætning og deres valgeregler skal fastlægges i denne vedtægt, der skal godkendes af indenrigsministeren. I begrundelsen for, at man ikke går videre, er bl. a. henvisning til det såkaldte nærdemokratiudvalg, indenrigsministeren har fremsat, og jeg kunne godt tænke mig at spørge indenrigsministeren, hvor langt vi er kommet.

Man kunne naturligvis rejse det spørgsmål, om det var rigtigt at lave en helt ensartet styrelseslov for hele landet og dermed lave en fælles styrelseslov for København og for de øvrige kommuner. Jeg mener nok, at vi på et senere tidspunkt kan nå derhen. Jeg tror ikke, vi kan gøre det på dette tidspunkt, og det skyldes dels den problemstilling omkring udvalgene, som jeg nævnte før, men det skyldes efter min mening også, at der dog trods alt er en vis tradition i Københavns kommune for, at man har sin egen styrelseslov. Nu bryder vi overtværs med traditionerne på mange områder, og der kan eventuelt blive en næste runde, hvor vi skal tage stilling til spørgsmålet, om vi kan nå frem til helt fælles og ensartede regler. Det er jo ikke afgørende, om reglerne findes i to forskellige love. Vi må vel også tage hensyn til Københavns kommune, som har ønsket denne særlige styrelseslov.

Endelig vil jeg godt nævne et spørgsmål, som utvivlsomt vil blive rejst, spørgsmålet om at indføre en større kommunalbestyrelse i København. Det er et spørgsmål, man har været inde på fra mange sider, at vores kommunalbestyrelser skulle være større, idet man henviser til Norge og Sverige.

Jeg vil gerne bede dem, der henviser til Norge og Sverige, om at studere ordningen i Norge og Sverige, inden de går ind for væsent-

lig større kommunalbestyrelser, for realiteten er jo i Norge og Sverige, at dér er det ikke kommunalbestyrelserne som sådan, der styrer, men det er nogle mindre udvalg. Resultatet af at gå ind for væsentlig større kommunalbestyrelser kan i virkeligheden meget nemt blive, at det bliver færre mennesker, der er med til at styre kommunen, end der er under den gældende ordning. Derfor vil vi i hvert fald være skeptiske over for tanker om meget væsentlige udvidelser af kommunalbestyrelsesmedlemmernes antal.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale forslaget til en hurtig og velvillig, men grundig behandling i kommunaludvalget.

Jacob Sørensen (V):

Forslaget, som vi her skal behandle, tager jo sigte på at modernisere og tilpasse styrelsesreglerne for Københavns kommune til behovet, som vi kender det i dag, og på en sådan måde, at disse regler i videst muligt omfang bliver identiske med de regler, der er nedlagt i styrelsesloven for landets øvrige kommuner.

Det kan være svært i en fart at overse, om man har udnyttet alle de forhåndenværende muligheder for at gøre lovforslaget så identisk med kommunernes styrelseslov, som det vil være hensigtsmæssigt at gøre. Men det spørgsmål kan vi få lejlighed til at drøfte og få oplyst og belyst i udvalgsarbejdet i de kommende måneder.

Det er for mig et spørgsmål, om man ikke, hvis man er indstillet på at gøre reglerne så identiske med de øvrige styrelseslove, ville have været bedre tjent med at ændre på den nuværende styrelseslov for de andre kommuner, med andre ord at tage den styrelseslov op til revision og så måske gøre den så rummelig, at man også kunne have Københavns kommune inden for disse rammer. Det behov, der måtte være for forskelligheder på grund af administrationens størrelse eller andre ting, som er specielle for Københavns kommune, kunne man jo i så tilfælde tilgodese i styrelsesvedtægten. Men det er alt afhængigt af, hvor store forskellene er, og det kræver en indgående dyrkelse af forslaget, for at man kan blive klar over, hvor store forskellene er mellem dette forslag og den gældende styrelseslov for andre kommuner. Det kan vi måske få ministerens bistand til under udvalgsarbejdet at få et klarere overblik over.

De ændringer, der sker efter forslaget i for-